

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02123/21-5
Vyřizuje: Mgr. Filip Jebavý

Ministerstvo vnitra
Kancelář ministra vnitra
Oddělení podání osob
Nad Štolou 936/3
170 34 Praha 7
IDDS: 6bnaawp

Praha 21. května 2021

OPATŘENÍ PROTI NEČINNOSTI

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 16b odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. 1. 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), a ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 80 odst. 3 správního řádu, rozhodl o přijetí opatření proti Ministerstvu vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, v **řízení o stížnosti ze dne 13. 4. 2021**, takto:

Ministerstvu vnitra, jako příslušnému nadřízenému orgánu pro vyřízení stížnosti směřované vůči Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje, **se** ve smyslu ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu **přikazuje, aby do 15 dnů od dne doručení tohoto opatření učinil potřebná opatření ke zjednáání nápravy v řízení o stížnosti ze dne 13. 4. 2021** na postup Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje při vyřizování žádosti o informace ze dne 10. 3. 2021.

Odůvodnění

I.

Dne 4. 5. 2021 obdržel Úřad podání pana XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, nar. XXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „žadatel“), nazvané jako „*Stížnost v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím*“, které ve smyslu § 37 odst. 1 správního řádu vyhodnotil jako žádost o přijetí opatření proti nečinnosti Ministerstva vnitra (dále jen „nadřízený orgán“ nebo „Ministerstvo vnitra“), týkající se **stížnosti žadatele ze dne 13. 4. 2021** proti postupu Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „povinný subjekt“) při vyřizování žádosti o poskytnutí informace ze dne 10. 3. 2021 podle zákona č. 106/1999 Sb. Tutéž žádost postoupil Úřadu dne 3. 5. 2021, v souladu s § 12 správního řádu, nadřízený orgán společně se spisovým materiálem, přičemž tato žádost byla doručena Úřadu ve stejný den jako žadatelovo podání.

Žadatel podal k povinnému subjektu dne 10. 3. 2021 žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kdy obsahem této žádosti byly údaje týkající se konkrétního referenta, kterému bylo přiděleno vyřízení žadatelovy stížnosti, kterou povinný subjekt vede pod č.j. KRPM-4305/ČJ-2021-140066 a o sdělení data vyřízení této stížnosti. **Z obsahu žadatelovy žádosti dále vyplynulo, že upřednostňuje způsob komunikace prostřednictvím listovních zásilek.** Povinný subjekt zaslal dne 24. 3. 2021 žadateli pod č.j. KRPM-29006-5/ČJ-2021-1400AP sdělení, v jehož rámci část požadovaných informací žadateli sdělil, přičemž ve zbylém rozsahu tyto informace odmítnul poskytnout s odůvodněním, že na žadatelem požadované informace o konkrétním referentovi se vztahuje výluka vyplývající z ustanovení § 8a odst. 1 a 2 zákona č. 106/1999 Sb. **Toto sdělení odeslal povinný subjekt tentýž den žadateli na e-mailovou adresu, jejímž prostřednictvím byla povinnému subjektu žadatelova žádost doručena.** Dne 28. 3. 2021 podal žadatel stížnost ve smyslu § 16a zákona č. 106/1999 Sb., s odůvodněním, že povinný subjekt na žadatelovu žádost do data podání této stížnosti nereagoval. Povinný subjekt na tuto stížnost reagoval sdělením ze dne 30. 3. 2021, kterým žadateli oznámil, že podanou stížnost vyřizuje povinný subjekt v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., kdy mu zároveň oznámil, že jeho žádost byla dne 24. 3. 2021 vyřízena sdělením č.j. KRPM-29006-5/ČJ-2021-1400AP, které mu současně zasílá. **Povinný subjekt sdělení ze dne 30. 3. 2021 odeslal žadateli na e-mailovou adresu, jejímž prostřednictvím byla povinnému subjektu doručena jak žadatelova stížnost, tak i původní žádost. Současně bylo toto sdělení žadateli doručeno fikcí do jeho datové schránky pod ID: XXXXXXXXXXXX, kterou má žadatel zřízenou jako fyzická osoba podnikající.** Žadatel se dne 13. 4. 2021 obrátil na nadřízený orgán s podáním označeným jako „*žádost o přijetí opatření proti nečinnosti povinného subjektu*“, přičemž uvedené podání odeslal i povinnému subjektu. Povinný subjekt postoupil uvedené podání ze dne 13. 4. 2021 včetně spisové dokumentace nadřízenému orgánu k dalšímu vyřízení dne 22. 4. 2021. Nadřízený orgán uvedenou žádost obdržel dne 26. 4. 2021 a dne 3. 5. 2021 postoupil zkompletovaný spisový materiál včetně svého stanoviska Úřadu, přičemž, dle jeho vyjádření, žadatele o předání jeho žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti vyrozuměl. Následující den žadatel uplatnil u Úřadu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti Ministerstva vnitra. Z vyjádření žadatele vyplynulo, že o podané stížnosti ze dne 28. 3. 2021 nebylo nadřízeným orgánem do data podání uvedené žádosti rozhodnuto, a zároveň nebylo reagováno ani na jeho následné podání ze dne 13. 4. 2021. Žadatel spatřuje nečinnost jak na straně nadřízeného orgánu, tak i na straně povinného subjektu, a proto žádá Úřad o přijetí opatření proti nečinnosti.

II.

Úřadu bylo postoupeno stanovisko nadřízeného orgánu včetně související spisové dokumentace. Úřadu bylo mimo popisu geneze uvedeného případu sděleno, že žadatelův podnět ze dne 13. 4. 2021 vyhodnotil nadřízený orgán jako výtku vůči řízení o stížnosti ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o které rozhoduje, s výjimkou autoremedury, nadřízený orgán. Nadřízený orgán s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 53/2016 ze dne 26. 5. 2016 sdělil, že odpovědnost za řádné provedení odvolacího řízení nese odvolacího orgán, a to i v případě, v němž nečinnost nezpůsobil fakticky on, ale jemu podřízený subjekt. Nadřízený orgán dále sdělil, že tento závěr, je dle uvedeného rozsudku, třeba vztáhnout i na další řádné opravné prostředky, tedy i na stížnost dle zákona č. 106/1999 Sb. Podle nadřízeného orgánu je tak příslušný k rozhodnutí o nečinnosti Úřad, nikoli samotný nadřízený orgán.

Z postoupených dokumentů však nebylo zřejmé, jakým způsobem nadřízený orgán rozhodl o žadatelově podání ze dne 13. 4. 2021, proto si v této souvislosti dne 12. 5. 2021 dožádal od nadřízeného orgánu doplňující stanovisko, vztahující se k uvedenému podnětu. Doplňující stanovisko nadřízeného orgánu ze dne 19. 5. 2021 bylo Úřadu doručeno následujícího dne.

III.

Dle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí může žádost o přijetí opatření proti nečinnosti podat účastník.

Pokud povinný subjekt ve smyslu § 15 zákona č. 106/1999 Sb. žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Dle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Dle ustanovení § 16a odst. 8 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodne nadřízený orgán o stížnosti do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.

Úřad je, ve smyslu ustanovení § 16b odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., příslušný k opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu.

Žadatel je účastníkem řízení. V uvedené věci je třeba **rozlišovat nečinnost povinného subjektu a nadřízeného orgánu**. Kompetence Úřadu, jak byla výše vymezena, směřuje ve své podstatě k řešení nečinnosti pouze nadřízeného orgánu, kterým je v uvedeném případě Ministerstvo vnitra, nikoli k řešení nečinnosti povinného subjektu, ke kterému slouží jako nástroj stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. I z obsahu postoupeného stanoviska vyplynulo, že o nečinnosti povinného subjektu rozhoduje právě nadřízený orgán, nikoli Úřad. Úřad po prostudování postoupené spisové dokumentace shledal, že v uvedeném případě pochybil při vyřizování žadatelovy žádosti a následné stížnosti jak povinný subjekt, tak i nadřízený orgán, když o žadatelově podnětu ze dne 13. 4. 2021 nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě.

Pochybení na straně povinného subjektu Úřad shledává v tom smyslu, že v případě vyřizování žádosti žadatele o informace nevydal v rámci sdělení ze dne 24. 3. 2021 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, pokud žadateli veškeré jím požadované informace neposkytnul. Zároveň povinný subjekt nerespektoval způsob, jakým žadatel požadoval poskytnout informace, když z obsahu jeho žádosti je zřejmé, že pro způsob komunikace upřednostňuje doručování v listinné podobě. Povinný subjekt zároveň pochybil, pokud žadateli na základě podané stížnosti ze dne 28. 3. 2021 následujícím sdělením ze dne 30. 3. 2021 oznámil, že jeho stížnost vyřizuje podle § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., a opětovně mu poskytuje tentýž přípis ze dne 24. 3. 2021, aniž by opět vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, pokud žadateli veškeré jím požadované informace neposkytnul; nedošlo tak k úplnému vyřízení stížnosti žadatele v autoremeduře.

Jelikož Úřad žadatelovo podání ze dne 13. 4. 2021 vyhodnotil, v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu a výkladovými stanovisky, jako stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace ve smyslu § 16a zákona č. 106/1999 Sb., zabýval se dále tím, zda nadřízený orgán o této stížnosti rozhodl v zákonem stanovené lhůtě podle § 16a odst. 8 citovaného zákona, bez ohledu na předchozí žadatelovu stížnost na postup povinného subjektu ze dne 28. 3. 2021, která byla, dle názoru Úřadu, chybně vyřízena povinným subjektem, pokud údajně rozhodoval dle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., aniž by vydal rozhodnutí o odmítnutí části žádosti.

Ve smyslu § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o ochraně před nečinností. Z hlediska § 20 odst. 4 písm. c) citovaného zákona vyvstává do popředí vztah stížnosti a institutu ochrany před nečinností podle § 80 správního řádu, jehož zdánlivě obecnou aplikaci na všechny postupy podle zákona č. 106/1999 Sb. by bylo možno dovodit přímo z § 20 odst. 4 citovaného zákona. Užití ochrany před nečinností je však v podmínkách zákona č. 106/1999 Sb. pouze subsidiárním prostředkem pro případy, v nichž určitou nečinnost povinného subjektu nebo jeho nadřízeného orgánu neřeší sám zákon č. 106/1999 Sb. **Protože stížnost sama o sobě představuje prostředek ochrany před nečinností povinného subjektu, je v případě, ve kterém lze proti nečinnosti povinného subjektu podat stížnost, vyloučeno stejnou situací řešit ochranou před nečinností** (srov. některé závěry plynoucí z rozhodnutí NSS č. j. 9 As 76/2007-52, č. j. 4 Ans 4/2009-86 a č. j. 2 Ans 9/2010-56). Proti nečinnosti povinného subjektu při vyřizování žádosti bude podávána stížnost dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. a nikoli žádost o ochranu před nečinností. Z praktického hlediska to znamená, že pokud žadatel podá proti nečinnosti či částečné nečinnosti povinného subjektu žádost o ochranu před nečinností podle § 80 správního řádu, je třeba takové podání vyhodnotit podle jeho obsahu jako stížnost podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. a takto je procesně vyřizovat. (srovnej s FUREK, A.; ROTHANZL, L.; JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 906.). Nadřízený orgán tak měl žadatelovo podání vyhodnotit jako stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., nikoli jako opatření proti jeho vlastní nečinnosti. Ostatně žadatel se v tomto podání obrátil právě na nadřízený orgán, aby zjednal nápravu vůči nečinnému povinnému subjektu, nikoli nadřízenému orgánu.

Nadřízený orgán ve svém doplňujícím stanovisku sdělil, že žadatelovo podání ze dne 13. 4. 2021, vzhledem k jeho obsahu, vyhodnotil jako podnět k opatření proti nečinnosti Ministerstva vnitra při vyřizování stížnosti dle zákona č. 106/1999 Sb. na postup povinného subjektu. Vzhledem k této skutečnosti nadřízený orgán postoupil tento podnět k vyřízení Úřadu. Podání tedy nebylo ze strany nadřízeného orgánu vyřizováno, přičemž žadatel byl pouze informován o jeho postoupení.

Úřadu tak nezbylo, než z moci úřední konstatovat, že nadřízený orgán o žadatelově podání ze dne 13. 4. 2021, které Úřad vyhodnotil jako stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., dosud nerozhodnul, ačkoli lhůta pro její vyřízení uplynula dne 11. 5. 2021, respektive o této stížnosti nevydal rozhodnutí ve smyslu § 16 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., popřípadě jiné sdělení, pokud by Ministerstvo vnitra shledalo, že žadatelovo podání nespĺňuje náležitosti podání ve smyslu § 37 odst. 1 a 4 správního řádu.

Úřad po posouzení relevantních skutečností dospěl k závěru, že účelným opatřením, které nejlépe a nejrychleji povede k odstranění průtahů, je příkázání nečinnému nadřízenému orgánu o stížnosti rozhodnout do 15 dnů ode dne vydání tohoto příkazu v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.

K délce stanovené lhůty Úřad uvádí, že 15 dnů pro odstranění nečinnosti nadřízeného orgánu ve vyřízení výše uvedené stížnosti ze **dne 13. 4. 2021** považuje za přiměřené pro zjednání nápravy a vydání rozhodnutí o stížnosti, popř. jiného sdělení, kterým žadatele vyrozumí o způsobu vyřízení jeho podání. Nadřízený orgán má dostatečný prostor pro posouzení, zda žadatelovo podání splňuje náležitosti podání ve smyslu § 37 odst. 1 a 4 správního řádu a pro shromáždění všech potřebných podkladů pro rozhodnutí o stížnosti.

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Na vědomí:

XX